

Zummalat ennam karta ma kui innimes-
si, kũl siis argdus lõppeb.

S. Olee terve, mo hea Mart, keige sinno
hea jutto ja õppetusse eest. Zummal
põõrgo mind keigest ekõitussest, ja and-
ko mulle pũhha Baimo lãbbi tarkust
ja joudo, kũllab siis põlpsam põlli tul-
leb ihho ning hinge polest.

M. Se on tõssi kũl: sest atast kui ma
hakkasin Jeesusse sanna luggema ja tedo-
da armastama, ollen ma peãsenud mit-
mest murrest ja waerwast, mis innimen-
ne omma hinnumude ja pahha wiõidega
ennesele sadab; ma ollen joudnud rõõm-
sa melega omma raske teo koorma kãn-
da, et Zummal keikis asjus abbimees
on Et kule Hans; kas ma pean sulle
weel üht kurba luggu jutustama, mis
hilja linnas sũndis?

S. Et rãgi kũl, ehk ma saan sest ka head
õppetust.

M. Kes Zummalala armo nouab, wõttab
keikist heast ja kurjast loust õppetust. Eile
hommiko kello õhheksa widi üks wang
mele rahwa suggu wãlja üks noor priõ-
mees, se sai hukkatud.

S. Kas sa isõi sedda nãggid omma sil-
maga?

M. Nãg-